

52. Heineken Jazzaldia gogoangarria izan da, kalitate artistikoagatik eta publikoaren berotasunagatik

156.000 ikus-entzuletik gora izan dira 17 agertokietako 105 emankizunetan

53. Heineken Jazzaldia 2018ko uztailaren 25etik 29ra izango da

52. Heineken Jazzaldia hurrengo sentsazioarekin itxi dugu: bere historiako osatuenetakoa izan da, kalitate artistiko altuarekin, ia hedabide guztiek ere hala nabarmendu dute, eta publikoaren erantzuna sutsua izan da, ohikoa denez. Ikus-entzuleak, guztira, 156.500 izan dira: 17.000 kontrolatutako sarbidea zuten aretoetan, eta 139.500 sarbide librekoetan.

Trinitate plazako aurtengo emankizunek entzuleak txunditu dituzte, eta zaila da kontzertu bakar bat nabarmentzea. Saxofonisten urtea izan dela esan daiteke. Donny McCaslin eta Kamasi Washington izan ditugu, proposamen arrunt desberdinekin, baina biak ere jazz garaikideari buru eta bihotz emanak. Eta Charles Lloyd maisu hunkigarria, jakina, aurtengo Donostiako Jazzaldia Saria.

Abeslari apartak ere ez dira falta izan "Trini"-n. Macy Grayk soul intimoa eta adierazkorra tartekatu zituen. Gregory Porter momentuko jazz abeslaria da. Grammy bat lortzen du diskoko, eta agertokian gertukoa eta atsegina da. Piano-jotzaile historikoa ere izan genuen gure artean: Abdullah Ibrahim. Bakarka, Ekaya bere taldearekin edo Terence Blanchard-ek lagunduta entzutea, beti da plazera.

Trinitate plazan inor nabarmentzea zaila bada, are gehiago Kursaaletan. Wayne Shorter azken 50 urteetako saxofoi-jotzaile handienetakoa da, eta Danilo Pérez, John Patitucci eta Brian Blade-rekin

egiten duena etorkizuneko saxofoi-jotzaileek seguru oso aintzat hartuko dutela.

Puntaren puntan dabil, halaber, Herbie Hancock, eta bere egin du belaunaldi berriaren musika-lengoaia. Hiromi pianista japoniarrak ezohiko bikote hunkigarria osatu zuen Edmar Castañeda harpa-jotzaile kolonbiarrarekin. Robert Glasper Experiment, aldiz, jazz elektronikoa bide berriak urratzen ari da.

Bryan Ferry ere bertan izan genuen. Gizon dotorea da eta oso serio hartzen du kontzertu bakoitza. Haren bandak (zazpi musikari eta bi korista) beti erdietsi behar du perfekzioa. Denak primeran funtzionatu behar du. Gustu handiz abesten du eta horrek eman dio sona. Jendeak biziki estimatzen du eta esker ona ematen dio bueltan. Halaxe gertatu zen atzokoan ere: publikoa zutik jarri zen eta txalo-zaparrada grinatsua eskaini zion.

Heineken Jazzaldiak aukera eskaini digu ikus-entzunezko proiektu erraldoi bat ezagutzeko: *Poem of a Cell*, Stefan Winter soinu-artista eta musika-ekoizle alemaniarrak zuzendutako irudi eta soinu ikuskizuna. Beste hiruzpalau hiritan bakarrik ikusi ahal izango da.

Irudi eder uholdea da eta musika ere bikaina, 42 musikariek zuzenean exekutatuak, guztiak ere jazz-eko, musika klasikoko, etnikoko eta koraleko figura nabarmenak: Uri Caine, Mark Helias, Clarence Penn, Barbara Walker, Joachim Badenhorst, Fumio Yasuda, Rajab Suleiman, Saada Nassor, Fanny Winter, Kettwiger Bach Ensemble talde bokala eta Forma Antiqua ganbera-musika taldea.

Agertoki Berdean The Pretenders izan ziren protagonista, ezin beste modu batera izan. 37.000 pertsona bertaratu ziren, eta ederki gozatu zuten Chrissie Hyndek eta kideek eman zuten kontzertu zintzo eta trukurik gabekoarekin. Beste emanaldi batzuek ere jende andana bildu zuten, eta ikus-entzuleek saria jaso zuten bueltan: emanaldi dibertigarriak (Sir The Baptist, Cory Henry, The Lucky Chops, Fantastic Negrito, of Montreal) eta erlaxatuagoa zen besteren bat (King Creosote). Txalo zaparrada jaso zuten Donostiako Niña Coyote eta Chico Tornadok ere. Atentzioa ematen dute ezohiko formazioa osatzen dutelako (gitarra eta

bateria, eta neskak du baketen ardura) baita kontzertuaren intentsitateagatik ere.

30etik gora izan dira bakarlari eta talde euskaldunak, guztiak maila altukoak. Aipu berezia merezi dute Musikene Euskal Herriko Goi Mailako Musika Ikastegiko irakasleek. Beraiek izan dute ardura omenaldiak lideratzeko: Ella Fitzgerald-ena, Thelonious Monk-ena eta Dizzy Gillespie-rena (hirurak jaio zirela 100 urte bete dira aurten), eta John Coltrane-rena (duela 50 urte hil zen). Deborah Carter-ek, Iñaki Salvadorrek, Chris Kasek eta Mikel Anduezak erronka nota altuarekin gainditu dute: moldaketa originalak tentuz ikasi dituzte eta euskal jazz eszenako musikari fidagarriez inguratu dira.

Alderdi Ederreko lorategiak jaialdiko agertoki bihurtu dira, berriz ere. Eguneroko eskaintza bikoitzak jendetza batu du, bi arrazoigatik: kokapen ezin erakargarriagoa du, eta bertan programatu diren artistak lehen mailakoak dira.

Kursaaleko terrazek ondo baino hobeto bete zuten aurreikusitako zeregina: jazzaren tendentzia guztien agertoki izatea. Houston Person eta Ernie Watts moduko klasiko erraldoiak hartu dituzte. Biak ala biak jazzista dotore, diskretu eta perfektuak dira, entzuleen aitortza merezi dutenak, eta Donostian horixe jaso dute. Askoz gehiago ere izan da: Ray Gelatoren swing kutsagarria; Uri Caine-ren jazz intelektuala; Gabacho Maroc eta Rajab Suleiman & Kithara-ren musika etniko landuak. Eta estilo guztietako euskal taldeak.

Victoria Eugenia Antzokian ikuskizun ezberdinak izan dira gauerdian. Hala ere, guztiek izan dituzte bi gauza komunean: musikari birtuosoak eta elkarlanean aritzeko espiritua: Erdi Aroko musika jazzarekin (ArFolia Libra), flamenkoa jazzarekin (Chicuelo-Mezquida), jazz italiarra jazz espainiarrarekin (Stefano Bollani-Chano Domínguez), Europa iparraldekoa Meditarreneokoarekin (Atmosphères).

Gainontzeko agertokietan ere ez zen atsedetik izan. Jazza toki guztietan eta etengabe: Tabakalerako Kutxa Kultur Klubean, Victoria Eugenia Clubean, Nauticool-ean, Orion, Villabonan, Saguesen, La Perlan, FNAC Gunean... Gelditu gabe.

Txikijazz-a, familientzako jaialdia, sendotu ez ezik, fenomeno bihurtu da bere bosgarren edizioan. Jarduera gehiago, kontzertu gehiago, jende gehiago. Txikiak gozaten, eta gurasoak pozik. Jazz afizionatuen harrobia da. 50 haurretik gora musikari gisa aritu dira Txikijazz Big Band-ean. Horrez gain, publiko gazteenak Kevin Mahogany, King Creosote, The Good Time Rollers (Donostiako Lindy Hop taldearekin) eta Alfred Spirli-Les Incendiaires entzuteko aukera izan du. Ziur zerbaitekin geratu direla.

105 emanaldi, 17ko agertoki, 156.000 entzule. Horiek dira 52. Heineken Jazzaldiaren zenbaki hotzak, urteko garai honetarako temperatura freskoekin bisitu duguna. Artisten eta entzuleen eskutik etorri da berotasuna, eta haiek bihurtuko dute gogoangarri.

52 Heineken Jazzaldia. [Amaierako balorazioa bideoa.](#)